

1. Waar zijn pap en mam naartoe?

'Dag lieve schat, nog een kus op je neus!' roept Rosa.

'Smmmak!' Daarna draait ze zich om en loopt bij het hek vandaan naar de auto.

'Ja, nu is het wel genoeg geweest', lacht opa. 'Kom maar gauw, dan brengen we jullie naar huis.'

Het achterportier staat al open. Oma zit voorin te wachten, Mats op de achterbank. Rosa springt de auto in,

naast Mats. Opa doet het portier dicht en gaat achter het stuur zitten. Hij start, rijdt de oprit af en draait de landweg op.

‘Ging jij dat paard kussen?’ Mats trekt een vies gezicht.

‘Misschien zie ik Oreó volgende week pas weer. Weet je wel hoelang dat nog duurt? Ik zal haar over een uurtje al missen. Dat weet ik nu al. Daarom krijgt ze honderd kusjes.’ Rosa wiebelt haar hoofd heen en weer. ‘Ze is zo lief!’ Opa kijkt in de binnenspiegel en grinnikt. ‘Ons paard is een schatje. Zeker weten!’

‘Ze ziet er grappig uit. Dat wel. Wit met zwarte stippen, net een Oreó-koekje. Maar een paard kussen, vind ik gek!’ houdt Mats vol. ‘Jij geeft haar niet één kusje, maar megaveel zoenen. Hoe raar is dat!’

‘Megaveel, dat klopt! Maar het is niet raar! Gewoon voor elke zwarte stip op haar prachtige witte vacht een zoen. Trouwens jij knuffelt Fox toch ook zo vaak? Bij een hond is dat niet gek zeker!’

‘Jongens, geen gekibbel’, sust oma. ‘Jullie pap en mam zijn thuis, ze belden zonet. Wat klonken ze blij aan de telefoon!’

‘Hoezo blij? Wij weten niet eens waar ze naartoe zijn geweest. Weet u dat wel?’ Rosa buigt zich tussen de twee stoelen naar voren.

‘Ze deden zóóó geheimzinnig toen ze ons bij u brachten’, zegt Mats.

‘We gaan samen ergens kijken ...’ zei pap. ‘Het is vijfen-

twintig minuten rijden met de auto. We zijn over drie uurtjes wel weer thuis. En meer vertellen we nog niet.'

'Kinderachtig!' vindt Rosa.

'Jullie moeten gewoon even geduld hebben', zegt opa luchtig. 'Soms is het beter dat je nog niet alles weet. Dan hoef je er niet over na te denken, maar kun je lekker spelen. Dat is veel leuker voor kinderen.'

Daar moet Mats over nadenken.

'Ja, maar ik ben wel benieuwd waar ze geweest zijn', zegt Rosa.

Ze rijden de Kasteelweg in, de rijtjeshuizen langs. Voor het huis van buurman Mop is nog een plaatsje vrij. Opa parkeert de auto netjes achter die van pap en mam.

Twée armen zwaaien uitbundig voor het raam. Het is pap. De voordeur gaat open. Fox komt kwispelend naar buiten. Mats kriebelt haar met beide handen achter haar oren.

'Kom binnen!' Mam doet een stap naar achteren en kijkt opa en oma aan. 'Ik kan jullie vertellen: het ziet er zo mooi uit. Een ruime woonkamer en een prachtige keuken!' Ze geeft Rosa een kus op haar voorhoofd. 'Dag lieverd!' Daarna strekt ze haar handen uit naar Mats.

'Nee, ik wil geen kus', gilt hij. 'Ik heb voorlopig genoeg van al dat gekus!' Snel glipt hij mam voorbij, schopt zijn schoenen uit en gaat de kamer in.

'Hé, Mats en Rosa, kom eens kijken. Jullie zullen wel benieuwd zijn wat er aan de hand is.' Op tafel ligt een

mapje. 'Deze brochure hebben we van de makelaar gekregen.' Pap wijst naar de foto op de voorkant. 'Daar zijn we geweest.'

'Makelaar?' vraagt Mats.

'Zijn jullie naar dat huis geweest?' Rosa kijkt verbaasd.

'Hoezo?'

'Het lijkt wel een boerderijtje. Wie woont daar?' Mats kijkt zijn ouders vragend aan. 'Een of andere oom en tante of een achterachterneef? Koffiegedronken met wat grotemensenpraat zeker? Waarom wordt daar zo geheimzinnig over gedaan?'

'Kijk eens goed!' Mams vinger tikt op de voortuin op de foto. Er staat een bord in de tuin, met TE KOOP erop.

'Gaan wij dat huis kopen?' Rosa straalt. 'Dit groene naast het huis, is dat een wei?'

Ze kijkt heel even opa aan. Hij knikt. 'En naast de wei ...'

Rosa duwt Mats een stukje aan de kant. 'Laat me eens goed kijken.' Met haar neus vlak boven de foto roept ze uit: 'Dat zwarte ... Zijn dat stallen? Horen die bij het huis? Gelijk kopen dan!'

'Voor het paard zeker? Paard, paard en nog eens paard.

We gaan toch geen huis voor een paard kopen?' zegt

Mats knorrig. 'Verhuizen omdat mijn zus een paard wil.

Het liefst heeft ze een paard op haar slaapkamer. Te gek voor woorden! Ik wil zo'n stinkdier niet!'

'Eén: een paard heeft een stal en geen huis. Twee: een paard stinkt helemaal niet!' telt Rosa op haar vingers.